

De Drie-enige God

Ds. J. IJsselstein – Zondag 8

Liturgie:

Psalm 48:4

Geloofsbelijdenis van Athanasius

Psalm 48:6

Lezen Mattheüs 26:57-68

Psalm 33:7,11

Psalm 103:7

Gebed des Heeren: 1,6,10

Gemeente, het volk Israël kende God als de enige God. Zoals de Heere had gezegd in Deuteronomium 6: *Hoor, Israël, de HEERE onze God is een enig HEERE.*

Zo zult gij den HEERE uw God liefhebben, met uw ganse hart en met uw ganse ziel en met al uw vermogen.

En hoewel er in de tijd van het Oude Testament duidelijke aanwijzingen waren voor God als de Drie-Enige God, is het toch wel te begrijpen dat in de tijd van het Nieuwe Testament de vraag levensgroot wordt: *Wie is eigenlijk deze Jezus van Nazareth?*

Wat betekent die stem uit de hemel, als Hij gedoopt wordt in Jordaan: *Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb?*

En wat betekent het, dat Jezus zegt in Johannes 10:30: *Ik en de Vader zijn Eén?*

Dat moet voor de gelovige Jood een worsteling geweest zijn. Sommigen aanvaardden het. Denk maar aan de belijdenis van Petrus in Mattheüs 16: *Jezus zeide tot hen* (tegen de discipelen): *Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben? En Simon Petrus antwoordende zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.*

Sommigen aanvaardden het, maar voor anderen wordt het (ook nu) een breekpunt. Zoals we gelezen hebben in Mattheüs 26. Pak dat hoofdstuk nog even voor je, de verzen 63-66.

Vers 63 zegt: *Doch Jezus zweeg stil* (na alle eerdere valse beschuldigingen). *En de hogepriester antwoordende zeide tot Hem: Ik bezweer U bij den levenden God, dat Gij ons zegt of Gij zijt de Christus, de Zoon Gods.*

Na alle eerdere beschuldigen voelt dit als een onverwachte vraag...

Komt die zomaar vanzelf in zijn gedachten?

Of...? Nee, dit is duidelijk Gods besturing. Alleen het sinistere motief achter zijn vraag, dat is van hem.

De vraag zelf is *stelling*, onder ede: *Ik bezweer U bij de levende God!*

En de vraag is ook *publiek*, op een moment van publieke verantwoording, zoals die er tot nu toe niet geweest is.

‘Bent u de verwachte Messias, de Zoon van God? Of niet? Eerder hebt U gezegd, dat U de Zoon des mensen bent. Maar bent U, Jezus van Nazareth, ook de Zoon van God?’

Vers 64: *Jezus zeide tot hem: Gij hebt het gezegd.*

Met andere woorden, stellig: *Ja, dat ben Ik! Doch Ik zeg ulieden: Van nu aan zult gij zien den Zoon des mensen, zittende ter rechterhand der kracht Gods (citaat uit Psalm 110) en komende op de wolken des hemels (citaat uit Daniël 7).*

Met andere woorden: Ja, Ik ben Messias, van Wie David profeteerde in Psalm 110: *De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit tot Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.*

Met andere woorden: Ja, Ik ben Messias, van Wie Daniël profeteerde: *En zie, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen Zoon, en Hij kwam tot de Oude van dagen (bij Zijn hemelvaart tot Zijn hemelse Vader), en zij deden Hem voor Denzelve(n) (voor de Vader) naderen.*

En dan volgt ontknoping in vers 65-66: *Toen verscheurde de hogepriester zijn klederen, zeggende: Hij heeft God gelasterd; wat hebben wij nog getuigen van node? Zie, nu hebt gij Zijn godslastering gehoord. Wat dunkt ulieden? En zij antwoordende zeiden: Hij is des doods schuldig.*

Dit, dat Christus kwam, als Zoon des mensen en als Zoon van God, *waarachtig en rechtvaardig mens*, en tegelijk *waarachtig God...*, dit was Gods levensreddende plan voor zondaars. Maar zij noemen het: Godslastering en veroordelen Hem tot de dood.

Je zegt: Maar wat heeft dit met Drie-eenheid te maken, want daar gaat Zondag 8 toch over?

Alles! Want als Jezus niet de Zoon van God is, die Eén is met de Vader, dan valt de bodem weg uit de leer van de Drie-eenheid.

Dat zie je ook overal om je heen gebeuren.

Mensen, die niet in Drie-eenheid geloven, en... vervolgens ook niet in de Godheid van de Heere Jezus. Of andersom, mensen, die niet in de Godheid van de Heere Jezus geloven, en... vervolgens ook niet in de Drie-eenheid van God.

Daarom is de geloofsleer van de Drie-eenheid zo cruciaal. Wie dat loslaat, die gaat geloven: Dat de Vader *God* is, dat Jezus een voorbeeldig *mens* is geweest, en dat de Heilige Geest een bijzondere *kracht* is.

Maar dan kan niemand zalig worden, weten we uit Zondag 6. Want onze Middelaar moet ook echt, waarachtig *God* zijn!

Dat is de reden dat Athanasius aan het einde van zijn belijdenis zegt: *Wie dit niet oprecht en standvastig gelooft, kan niet behouden worden.*

Hij zegt niet: Wie dit allemaal niet *begrijpt*.

Hij zegt: wie niet *gelooft*, wat God over Zichzelf zegt, die kan niet behouden worden.

Want die haalt de bodem weg uit Gods plan voor zaligheid van mensen.

Gemeente, we gaan samen kijken naar wat de Heidelbergse Catechismus zegt over de Drie-eenheid van God. Niet met de bedoeling dat we dat gaan begrijpen.

Nee, dit is veel meer bedoeld om de Heere lof te gaan zingen en te aanbidden.

Na Zondag 7, die ging over het echte geloof, gaat de Heidelbergse Catechismus nu verder over wat dat echte, wat dat ware geloof van zondag 7 dan gelooft.

Alles wat in de Bijbel staat, samengevat in de Twaalf Artikelen

En, dat geloof *begint* met de belijdenis Wie God is.

Laten wij samen Zondag 8 gaat lezen.

Vraag 24. Hoe worden deze Artikelen gedeeld?

Antwoord. *In drie delen. Het eerste is van God den Vader en onze schepping. Het andere van God den Zoon en onze verlossing. Het derde van God den Heiligen Geest en onze heiligmaking*

Vraag 25. Aangezien er maar een enig Goddelijk Wezen is, waarom noemt u de Vader, de Zoon en de Heilige Geest?

Antwoord. *Omdat God Zich zo in Zijn Woord geopenbaard heeft, dat deze drie onderscheiden Personen de enige, waarachtige en eeuwige God zijn.*

Het thema voor de preek van vanmiddag is:

De indeling van de Twaalf Artikelen

We letten samen op drie aandachtspunten. Op:

- 1. God Vader en onze schepping**
- 2. God Zoon en onze verlossing**
- 3. God Heilige Geest en onze heiligmaking**

Als je goed luistert naar antwoord 24 (en ook naar de drie punten van de preek), dan hoor je steeds twee aparte dingen. Je hoort steeds *God*, en *onze*.

Dus het gaat over *Wie* God (de Vader, de Zoon en de Heilige Geest) is.

En het gaat over *wat* God (de Vader, de Zoon en de Heilige Geest) voor ons gedaan heeft en wil doen. Voor jou en mij persoonlijk.

En dan zien we aan eind van de preek nog (vanuit antwoord 25), dat de Bijbel ons duidelijk leert dat die drie Goddelijke Personen, de enige, waarachtige en eeuwige God zijn.

Ons eerste aandachtspunt:

1. God de Vader en onze schepping

God Vader heeft ons als Schepper gemaakt. Zoals staat in Psalm 100: *Weet dat de HEERE is God; Hij heeft ons gemaakt (en niet wij), Zijn volk en de schapen Zijner weide.* Hij heeft ons geschapen, naar Zijn beeld. En dus mag Hij van ons vragen dat wij Hem zullen liefhebben met heel ons hart, met heel onze ziel en met heel ons leven en ons hart.

Het is waar, God de Vader was niet *alleen* de Schepper. Ook God de Zoon en God de Heilige Geest deden daarin mee.

Denk maar Psalm 33: *Door Woord des Heeren* (door de Zoon van God) *zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest Zijnsmonds al hun heir* (de legers van de engelen).

Maar het de schepping was vooral het werk van God de Vader. Van de eeuwige Vader, sterk in macht. Die de aarde uit niet heeft voortgebracht.

Jesaja schildert Hem in Zijn grootheid, als hij schrijft: *Hij is het, Die daar zit boven den kloot der aarde, en derzelve inwoners zijn als sprinkhanen; Hij is het, Die de hemelen uitspant als een dunnen doek en breidt ze uit als een tent, om te bewonen (...).*

Heft uw ogen op omhoog en ziet Wie deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heir voortbrengt; Die ze alle bij name roept, vanwege de grootheid Zijner krachten en omdat Hij sterk van vermogen is; er wordt er niet één gemist (Jes. 40:22,26).

De machtige Schepper... God de Vader van onze Schepping...

Dat is mooi om te weten, toch?

Ja, dat klopt.

't Is ook mooi om te weten, dat *jouw* vader, je *vader* is. Maar als dat alles is, als je dat alleen maar *weet*, dan ben je niet zo gelukkig, denk ik.

Je wilt je vader ook echt *kennen*. Je wilt weten, dat hij van je houdt. En je wilt zelf van hem houden, en met hem leven.

En dus is de vraag: *Ken* jij jouw Schepper? *Houd* je met heel je hart van Hem?

Kent u uw Schepper? Hebt u Hem lief?

Want de Bijbel zegt: *Die tot God komt, moet geloven(!) dat Hij is* (zoals Hij is), *en dat Hij een Beloner is dergenen die Hem zoeken.*

Je kan met je verstand, door je opvoeding, door school of catechisatie, wel geloven dat het waar is, dat God de Vader je Schepper is, maar de vraag is: of de Heere je *persoonlijk*, bevindelijk al geleerd heeft, dat Hij je Schepper is.

Met andere woorden: Ben je door het werk van de Heere in je hart al gaan zien, dat *jij* met zondige hart staat voor deze almachtige Schepper? Die alles van je ziet en weet?

Voor Wie je straks verantwoording moet afleggen over al die dingen?

Hij schiep je goed, volmaakt, naar Zijn beeld. Maar je brak met Hem. En zo werd deze Schepper Vader, je Schepper *Rechter*. Die betaling eist voor je hemelhoge schuld.

Breekt je hart niet, als je denkt aan wat je tegen Hem gedaan hebt en doet?

Ben je Hem kwijt? Kan je zonder je Schepper Vader niet verder?

Heb je heimwee in je hart naar Hem? Zoals Bijbel zegt: droefheid naar God? Omdat je zoveel zonden hebt gedaan tegen een zo goed doende God?

Luister, we weten uit de Bijbel dat aan God de Vader *meer* werk toegeschreven wordt, dan het werk van de schepping alleen. Dat weten we (zegt onze Nederlandse

Geloofsbelijdenis) uit de *Bijbel*, maar ook bevindelijk, uit de ervaring van ons *hart*.

Namelijk dit (en de vraag is: weet u, weet jij dat ook, uit ervaring?)

Het is diezelfde Vader, Die ook in liefde het hart van zo'n zondaar breekt. Die ook met liefde trekt aan het hart van zo'n zondaar. God de Vader trekt mensen die van Hem weggegaan zijn terug, met *koorden*, met *touwen van liefde*. Om ons als verloren zoons en dochters terug te brengen tot het Vaderhuis en tot het Vaderhart van God.

Hebt u, heb jij in je hart al wel eens oog in oog gestaan (door het werk van de Heere in je hart) met: God de Vader?

Oog in oog met je Schepper, Die je *schiep*? Ken je de pijn, het verdriet, het berouw in je hart om alles wat je daarna tegen Hem als Schepper gedaan hebt?

Oog in oog met je Schepper, Die je in liefde *brak*? En Die je trok met koorden van liefde. Terug naar Hem toe?

Wat ga je deze Vader dan liefhebben, wat ga je Hem dan eerbiedig vrezen. ‘Dat U mij, o Heere, hebt liefgehad, toen ik U nog haatte. Dat U mij zocht, terwijl ik U nooit gezocht heb’.

Of moet de Heere tegen u zeggen, wat Hij ooit zei door de mond van de profeet Maleachi:
*Ben Ik dan een Vader, waar is Mijn eer? Ben Ik een Heere, waar is Mijn vreze?
O, verachters van Mijn Naam?* (Mal. 1:6)

Voor dat wij verder gaan met ons tweede aandachtspunt, gaan we samen zingen uit Psalm 103:7:

*Geen vader sloeg met groter mededogen
Op teder kroost ooit zijn ontfermend' ogen,
Dan Israels HEER op ieder, die Hem vreest;
Hij weet, wat van Zijn maaksel zij te wachten,
Hoe zwak van moed, hoe klein wij zijn van krachten,
En dat wij stof, van jongs af, zijn geweest.*

Gemeente, wij gaan verder met ons tweede aandachtspunt.

2. God de Zoon onze verlossing

De verlossing van zonde en ellende is vooral het werk van God de Zoon.

Hoewel God de Vader daar niet buiten stond. Want hij was het, die Zijn Zoon naar deze wereld zond. Zoals Paulus schrijft in Romeinen 8: *Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?* (Rom 8:32)

En het was God de Heilige Geest, Die over de maagd Maria kwam, waardoor ze zwanger werd.

Maar het werk van onze verlossing is toch vooral het werk van God de Zoon. Die de menselijke natuur aannam. Hij wilde geboren worden in Bethlehem, gelegd in een kribbe. Hij wilde leven in de walm van onze zonden. En Hij deed dat in een leven van volmaakte gehoorzaamheid.

Diep boog hij in Gethsémané. Ondraaglijk was de last van Zijn lijden op Golgotha. Hij stierf. Maar Hij stond ook op uit de dood, als teken van eeuwige overwinning. En Hij zit aan de rechterhand van Zijn Vader. En zal terugkomen om te oordelen de levenden en de doden.

God de Zoon, Jezus Christus, de Middelaar tussen God en mensen, heeft heel het werk van de verlossing gedaan.

Dat is mooi om te weten, om te kunnen vertellen. Toch?

Ja, dat klopt. Maar de vraag is: Kent u de Zaligmaker ook *zelf*? Is Hij ook *jouw* Zaligmaker? Uw of jouw persoonlijk Verlosser?

Heeft de Heere (want dat is Gods werk) Hem al aan je laten zien, al aan je onthuld, al aan je geopenbaard?

Want, dat leer je niet jezelf. Dat leert (maar dan loop ik al een beetje vooruit op het werk van de Heilige Geest), dat alles leert de *Heere* ons, door Zijn Heilige Geest.

Want als ik kijk naar mijn opstand tegen Mijn Schepper, en als ik kijk naar mijn onverbeterlijke hart, dan zie ik van mezelf geen weg. Want ik kan van mezelf niet geloven, kiezen en komen. De Heere Jezus zei het Zelf: *Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke* (Joh. 6:44).

Maar dan gaat de *Heilige Geest* me door het Woord de weg aanwijzen, die ik voorheen niet zag. En dan gaat de Heere *Zelf* in het donker van de nacht van mijn zonde-overtuiging een pad banen door Rode Zee. Waar Hij Zijn licht laat vallen op dat nooit ontdekte spoor. Dan gaat de Heilige Geest me door het Woord *Christus* aanwijzen.

Natuurlijk, ik wist het allemaal met mijn verstand. Dat er een weg was. Dat er een Zaligmaker was. Maar, was die weg, was die Zaligmaker (na alles wat ik gedaan had) wel voor *mij*?

Maar nu gaat God de Heilige Geest (en dat is vrije genade!) me Hem *aanwijzen*. De tweede Persoon in het Goddelijke Wezen, het werk van de Zoon.

Die Zich vernederd heeft, vernietigd, de gestalte van een dienstknecht aangenomen hebbend. Om in een weg van bitter lijden een weg te banen, ook voor *mij*, doodschuldige zondaar.

Ik zie het van mezelf niet. Maar de Heilige Geest laat het me zien. Laat me *Hem* zien. Hij richt mijn hart en ogen op Hem, gehangen aan het kruis. En wat schittert daar dan, aan het kruis op Golgotha, het werk en de liefde van God de Zoon, van Christus in mijn ogen.

Als het dan daar klinkt, en ik mag zien en geloven (door het werk van de Heilige Geest): De straf die ook *mij* de vrede aanbrengt, die was op Hem. En door Zijn striemen ook *mij* genezing geworden. Hij heeft ook *mijn* ongerechtigheden gedragen.

Ik leer iets van *Hem*, van Christus kennen. Van Zijn weergalozе zondaarsliefde. En van alles wat Hij leed en deed, ook voor mij. Hij, Die door de Vader gezonden is in deze verloren wereld om zondaars zalig te maken.

Wat een onbegrijpelijke liefde van de Vader. Dat Hij Zijn eniggeliefde Zoon zond. En wat een onbegrijpelijke liefde van de Zoon. Dat Hij Zo diep wilde lijden, ook voor mij.

Paulus zegt: *Het heeft God behaagd Zijn Zoon in mij te openbaren*

En dat is (ik zei het al) geen werk ons. Dat het werk van de derde Persoon in de Goddelijke Drie-eenheid.

Het brengt ons bij ons derde aandachtspunt:

3. God de Heilige Geest en onze heiligmaking

Is dat, de heiligmaking, de vernieuwing, het nieuw maken van hart en leven, is dat alleen maar het werk van de Heilige Geest?

Nee, want de Bijbel zegt ook dat Gods kinderen geheiligd worden door de Vader. En in Efeze 5 zegt Paulus, dat Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij (Christus) haar *heiligen* zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord.

Maar de heiligmaking is vooral het werk van de Heilige Geest.

Om Gods kinderen alles te leren, wat de Heere Jezus voor hen verdiend heeft, en wat God de Vader aan hen gegeven heeft.

Hij is Degene Die Christus verheerlijkt. Hij richt de lichtbundel op Hem. Zodat Hij in onze ogen schoner wordt dan wie dan ook van de mensen. Zodat we gaan zien: Alles wat aan Hem, is gans begeerlijk.

Hij brengt ons tot Christus. En Hij houdt ons bij Hem en bij de gekregen verlossing.

Hij houdt ons vast in struikelen en dwalen. Als wij niet meer bidden kunnen, dan bidt Hij in ons met onuitsprekelijk zuchtingen.

Hij verheerlijkt de Vader in onze harten. Hij geeft ons geloof in de beloften van het Woord.

Hij is de Trooster, Die onze harten, kinderen van God, troost in al ons zielsverdriet. Ja, Die diep in ons hart getuigt, dat wij kinderen van God zijn.

Hij is het, Die ons leert zeggen: Abba, lieve Vader.

Hij is het ook, Die in onze harten en levens een diepe haat scheidt tegen de zonde, en een diep verlangen om heilig voor de Heere te leven. En Hij geeft daar de genade en de kracht voor.

Wij geloven (ik hoop niet alleen met ons verstand, maar met heel ons hart) ...

In God de Vader en *onze* schepping.

In God de Zoon en *onze* verlossing.

En in God de Heilige Geest en *onze* heiligmaking.

En we weten, kinderen van God, van het werk van de deze drie Goddelijke Personen in onze harten.

Antwoord 25 zegt: *Deze drie onderscheiden Personen zijn de enige, waarachtige en eeuwige God.*

Drie onderscheiden, drie verschillende, drie (om zo te zeggen) herkenbare Personen: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest.

We horen die drie Namen vaker terug in de kerk. Bij voorbeeld bij de bediening van de Heilige Doop: Ik doop u in de Naam (enkelvoud!) des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes.

Je hoort het ook aan het einde van de kerkdienst: De genade van de Heere Jezus Christus, de liefde van God de Vader en de troostvolle gemeenschap van de Heilige Geest...

Of soms met deze woorden: O Vader, dat Uw liefde ons blijkt'. O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk. O Geest, zend Uw troost ons neer. En dan: Drie-enig God, U zij al de eer.

God de Vader, de Schepper. God de Zoon, de Verlosser. En God de Heilige Geest, Die het hart vernieuwt, de Herschepper. Deze drie Goddelijke Personen zijn niet gelijk. De Bijbel maakt verschil.

Soms tussen de Vader en de Zoon. Bijvoorbeeld in Psalm 110: *De HEERE* (God de Vader) *heeft tot mijn Heere* (God de Zoon) *gesproken: Zit tot Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.*

En ook in Psalm 45: *Daarom heeft U, o God (de Zoon), Uw God (de Vader) gezalfd met vreugdeolie boven Uw medegenoten.*

En die zalving van God de Zoon was (zegt Jesaja in Jesaja 61) met de Heilige Geest. God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn niet gelijk. Ze zijn wel alle Drie God. Daarin zijn Zij wel gelijk.

We hebben één God. Denk maar aan Deuteronomium 6:4, waar de Heere zegt: *Hoor, Israël, de HEERE onze God is een enig(!) HEERE.*

En Paulus schrijft heel letterlijk aan Timotheüs: *Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus*

De Nederlandse Geloofsbelijdenis vat het zo samen: *Wij geloven allen met het hart en belijden met den mond, dat er is een enig en eenvoudig geestelijk Wezen, Hetwelk wij God noemen: eeuwig, onbegrijpelijk, onzienlijk, onveranderlijk, oneindig, almachtig; volkomen wijs, rechtvaardig, goed, en een zeer overvloedige Fontein van alle goed.*

We hebben één God. En die ene God bestaat in drie Personen.

Zoals de apostel Johannes schrijft in 1 Johannes 5:7: *Want Drie zijn er Die getuigen in den hemel: de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze Drie zijn één.*

Drie. En ook: Eén.

Drie-enig.

Dat geloven we. Zonder dat we het begrijpen. Dat aanbidden we...

Zoals Job zei: *God is groot en wij begrijpen het niet!*

Onze God is de Drie-enige God. Eén God. Vader, Zoon en Heilige Geest.

En zegt de belijdenis van Athanasius: als je dat niet *gelooft*...

Niet, als je dat niet begrijpt, als je dat niet snapt. Maar als je dat niet *gelooft*, als je niet gelooft wat de Heere van Zichzelf zegt, dan kan je niet zalig worden.

Dan kan je niet zalig worden. Want (zegt Hebrëen 11): *Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven dat Hij is (zoals Hij zegt, dat Hij is), en (dat Hij) een Beloner is dergenen die Hem zoeken.*

Dan kan je niet zalig worden.

Want als God alleen de Vader was, wie had dan onze menselijke natuur moeten aannemen en naar deze verloren wereld moeten komen?

En als God alleen de Zoon was, wie had dan onze Middelaar moeten worden?
En als God niet ook de Heilige Geest was, wie moest dat alles dan aan ons leren, ons wedergeboren laten worden, ons vernieuwen, in onze harten wonen en ons bewaren?
Het geloof in Drie-enige God is absoluut nodig om zalig te worden.

Zo openbaart God Zichzelf, in de Bijbel, in Zijn Woord.
Maar die belijdenis moet ook een harte-belijdenis worden. Deze kennis moet *geloofs-*kennis worden. Zoals de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt: *Dit alles weten wij, zo uit de getuigenissen der Heilige Schrift, alsook uit Hun werkingen (uit verschillende werken drie Goddelijke) Personen, en voornamelijk uit degene, die wij in ons gevoelen.*

Dus ter afsluiting, gemeente, deze drie persoonlijke vragen:

a. Kent u iets van *God de Vader* en van Zijn werk?

Heeft Hij uw hart gebroken, liefdevol verbroken en getrokken met koorden van liefde? Waardoor u Hem, Die uw Schepper was en bleef, maar Die uw vertoornde Rechter werd, (omdat u al Zijn geboden overtreden had, Zijn waarschuwingen geneerd, Zijn nodigingen veracht, Zijn liefde versmaad), waardoor u Hem ging liefhebben? Omdat Hij dat zo waard was, dat u Hem met heel uw hart zou liefhebben, dienen en vrezen?

b. Kent u iets van *God de Zoon* en van Zijn werk?

Niet omdat *u* voor Hem koos of omdat *u* Hem ontdekte. Maar omdat het, zoals Paulus schrijft, God behaagde Zijn Zoon in u te openbaren?

Die rijk was, maar arm wilde worden, om u als arme zondaar met God te verzoenen?

Als het Lam van God, dat God niet gespaard heeft? Maar dat door de Vader overgegeven is tot verzoening van ook al *uw* zonden?

c. Kent u zo ook iets van *God de Heilige Geest* en van Zijn werk?

Immers als u dan terugkijkt, dan moet u toch eerlijk zeggen: Dat heb ik mezelf niet geleerd. Dat ben ik niet *zelf* gaan zien. Daar heb ik niet *zelf* voor gekozen.

Het was God de Heilige Geest, Die me dit alles leerde. Die me inlijfde, Die me inentte en één maakte met Christus.

Als u daar iets van kent, dan mag u zich verwonderen en verblijden over het werk van de Drie-enige God. Want (zo zei de Heere Jezus in Johannes 17): *Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt.* Door de Heilige Geest.

Dan mag u zich verwonderen en verblijden over het werk van de Drie-enige God.

Dan mag u de drie Personen van het Goddelijke Wezen aanbidden

En dan mag uw leven staan in het teken van deze belijdenis:

Drie-enige God, U zij al de eer!

Amen.